

การพัฒนาชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาสื่อผสมดิจิทัลเพื่อการเรียนการสอน
สำหรับนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพิจญ์บัณฑิต*

THE DEVELOPMENT OF INSTRUCTIONAL PACKAGES USING COOPERATIVE
LEARNING ON DIGITAL MULTIMEDIA FOR INSTRUCTION FOR STUDENTS' FACULTY
OF EDUCATION PITCHAYABUNDIT COLLEGE

สมชาย พาชอบ¹, จิรวรรณ พาชอบ²

Somchai Pachob¹, Jirawan Pachob²

คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพิจญ์บัณฑิต¹

Faculty of Education Pitchayabundit College, Thailand.¹

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอุดรธานี²

Thailand National Sports University Udon Thani Campus, Thailand.²

Email : nn.pachob@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 26 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.47 - 0.78 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.25 - 0.85 และค่าความเชื่อมั่น 0.89 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 การทดสอบค่าที แบบไม่อิสระ และทดสอบค่าที เปรียบเทียบคะแนนกับเกณฑ์

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีประสิทธิภาพ 82.76/83.85 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนด้วยชุดการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาสื่อผสมดิจิทัลเพื่อการเรียนการสอนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : 1. ชุดการสอน 2. การเรียนรู้แบบร่วมมือ 3. วิชาสื่อผสมดิจิทัลเพื่อการเรียนการสอน

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) to develop the instructional packages using cooperative learning with an effectiveness criterion of 80/80 2) to compare the students' learning achievement between before and after studying through the instructional packages using cooperative learning 3) to compare achievement of students after learning with the instructional packages using cooperative learning with the criteria of 80 percent and 4) to study the satisfaction of students towards learning with the instructional packages using cooperative learning. The sample group consists of 26 students from the faculty of education, cluster random sampling. The research instruments consisted of: 1. the instructional packages using cooperative learning 2. learning achievement assessment test with difficulty level during 0.47 - 0.78 and discrimination index during 0.25 - 0.85 with a reliability of 0.89 3) the satisfaction questionnaire. The statistics for data analysis comprised percentage, mean, standard deviation, E_1/E_2 , dependent t-tests and one samples t-test.

The research found that: 1) The development of instructional packages using cooperative learning was 82.76/83.85 as the defined criterion of 80/80. 2) The students' learning achievement after studying through the instructional packages using cooperative learning was higher than before at the .01 level of statistical significance. 3) The students' learning achievement with the instructional packages using cooperative learning on digital multimedia for instruction is higher than the percentage criteria 80 statistically significant at the .01 level and 4) The students' satisfaction who studied through the instructional packages using cooperative learning was at the high level.

Keywords : 1. Package 2. Cooperative learning 3. Digital multimedia for instruction

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

สภาวะบริบทสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยในปัจจุบันและสังคมโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ในการดำรงชีวิตสำหรับโลกในศตวรรษที่ 21 ประเทศไทยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการสร้างนวัตกรรมเป็นของตนเอง และการจัดการศึกษาจึงต้องเร่งดำเนินการปฏิรูปการเรียนรู้ โดยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เข้ามาในการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษา เพื่อให้มีความทันต่อโลกที่ไร้ขอบเขต มีทักษะในด้านต่างๆ ในการเรียนรู้ อาทิเช่น ทักษะชีวิตและการทำงาน ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม และทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ให้มีการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงต่อทันสังคมโลกในปัจจุบันและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ในมาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ

สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและมาตรา 64 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิต และพัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือ ทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิตและมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันจึงจำเป็นต้องพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน และบทบาทของผู้สอนกับการเรียนรู้แบบใหม่ โดยการเรียนรู้สมัยใหม่ต้องปรับจากเดิม ที่เน้นการเรียนรู้ความรู้จากชุดความรู้ที่ชัดเจนเน้นการพิสูจน์เป็นหลัก ไปสู่ความรู้อีกชุดหนึ่ง ก็คือ ความรู้ที่ไม่ชัดเจน การศึกษาไม่ว่าประเทศใดต้องก้าวจากที่เรียกว่าสิ่งที่เป็ทฤษฎี ไปสู่การปฏิบัติ ความรู้ที่อยู่ในการปฏิบัติเป็นความรู้ที่ไม่ชัดเจนแต่ปฏิบัติได้ ทำแล้ว ได้ผลหรือบางทีไม่ได้ผล แต่เกิดการเรียนรู้ซึ่งเป็นจุดสำคัญที่สุด ซึ่งการเรียนรู้สมัยใหม่ ต้องไม่ใช่แค่เพื่อให้ได้ความรู้แต่ต้องได้ทักษะที่จำเป็น (วิจารณ์ พานิช, 2556) หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของวิทยาลัยพินิจบัณฑิต เป็นหลักสูตรที่ผลิตนักพัฒนาหลักสูตร นักศึกษาและนักวิจัยทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานด้านการสร้างและพัฒนานวัตกรรมด้านหลักสูตรและการสอนได้อย่างสร้างสรรค์ มีความรู้คู่คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณตามหลักวิชาการและวิชาชีพ ในโครงสร้างของหลักสูตร ประกอบด้วยหมวดวิชาสัมพันธ์ หมวดวิชาเสริมการศึกษาค้นคว้าอิสระ และหมวดวิชาเฉพาะซึ่งมีวิชาบังคับที่สำคัญหลายวิชา เช่น การพัฒนาหลักสูตร การออกแบบการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน การพัฒนาชุมชนการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ สัมมนาการพัฒนาหลักสูตรและการสอนระดับท้องถิ่นฯ (คณะศึกษาศาสตร์, 2562)

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ปีการศึกษา 2564 ที่ผ่านมา พบว่า วิชาสื่อผสมดิจิทัลเพื่อการเรียนการสอน มีนักศึกษาสอบได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 24.13 ของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนจากทั้งหมด 58 คน ซึ่งยังไม่ถึงเกณฑ์ที่รายวิชากำหนด (งานทะเบียนและประมวลผล, 2565) และจากการศึกษาประมวลการสอนรายวิชาดังกล่าว พบว่า ผู้สอนใช้วิธีการบรรยายและใช้สื่อประกอบการสอนในรูปของ Power point และการนำเสนอผลงานในชั้นเรียน และการทำงานร่วมกัน ซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุที่สำคัญที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์รายวิชาสื่อผสมดิจิทัลเพื่อการเรียนการสอนมีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือก็เป็นการสอนอีกรูปแบบหนึ่งที่มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน ออกเป็นกลุ่มเล็กๆซึ่งเป็นการรวมกลุ่มที่มีโครงสร้างชัดเจน มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ, 2552) สอดคล้องกับ Arends (1994) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้เป็นกลุ่มเล็กประมาณ 2-6 คน ให้ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น ผู้เรียนที่เก่งจะช่วยเหลือผู้เรียนที่ไม่เก่งทำให้ผู้เรียนที่เก่งมีความรู้ลึกซึ้ง รู้จักเสียสละ มีความเป็นกันเอง กล้าซักถามข้อสงสัยมากขึ้นจึงง่ายต่อการทำความเข้าใจเรื่องที่เรียน ที่สำคัญผู้เรียนในกลุ่มได้ร่วมกันคิด ร่วมกันทำงานจนสามารถหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุดได้ ถือว่าเป็นการสร้าง

ความรู้ด้วยตนเอง ช่วยให้ความรู้ที่ได้รับเป็นความรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียนอย่างแท้จริงจึงมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของธีระเดช จิราธนทัต (2562) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการตั้งใจเรียนของนักศึกษาโดยใช้ชุดการสอนที่เน้นวิธีสอนแบบให้ฝึกปฏิบัติ วิชาหลักการศึกษาและปรัชญาการศึกษาผลการวิจัย พบว่า 1) หลังเรียนด้วยชุดการสอนที่เน้นวิธีสอนแบบให้ฝึกปฏิบัติ นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) หลังเรียนด้วยชุดการสอนที่เน้นวิธีสอนแบบให้ฝึกปฏิบัติ นักศึกษามีพฤติกรรมการตั้งใจเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ชุดการสอนที่เน้นวิธีสอนแบบให้ฝึกปฏิบัติมีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.54/86.86 และ 4) นักศึกษามีความพอใจต่อการเรียนด้วยชุดการสอนที่เน้นวิธีสอนแบบให้ฝึกปฏิบัติโดยรวมและทุกหน่วยการเรียนรู้ในระดับมาก กับ สนิเนตรนาโควงศ์ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนนาฏศิลป์ เรื่อง การประดิษฐ์ท่ารำ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติ ของแฮร์โรว์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1. ชุดการสอนที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.51/81.82 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 80/80 2. ชุดการสอนที่พัฒนาขึ้น มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับร้อยละ 64.88 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 50 3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4. ทักษะปฏิบัติการประดิษฐ์ท่ารำของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดการสอนที่พัฒนาขึ้น สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 5. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการพัฒนาชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาสื่อผสมดิจิทัลเพื่อการเรียนการสอน สำหรับนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพิจญ์บัณฑิต เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและส่งผลให้เกิดกระบวนการปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เรียนและผู้สอน อีกทั้งพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อพัฒนาชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
- 2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระหว่างหลังเรียนกับก่อนเรียนด้วยชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
- 2.3 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระหว่างหลังเรียนด้วยชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80
- 2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 ได้ชุดการสอน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสื่อผสมดิจิทัลเพื่อการเรียนการสอน สำหรับนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพินิจบัณฑิต

3.2 เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน และผู้สนใจในการพัฒนากระบวนการโดยใช้ชุดการสอน ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือวิชาสื่อผสมดิจิทัลเพื่อการเรียนการสอน สำหรับผู้เรียนที่ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน สำหรับเนื้อหาอื่น ๆ หรือวิชาอื่น ๆ

4.วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-experimental Design) แบบที่มีกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One group pretest-posttest design) (ไพศาล หวังพานิช, 2545) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 56 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 26 คน จากวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1. ชุดการสอน จำนวน 6 ชุด รวม 18 ชั่วโมง เนื้อหาประกอบด้วย 1) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อประสม 2) ทฤษฎีการเรียนรู้เกี่ยวกับสื่อประสม 3) หลักการออกแบบสื่อประสมดิจิทัล 4) กระบวนการนำสื่อประสมดิจิทัล 5) การประยุกต์ใช้สื่อประสมดิจิทัล 6) การประเมินสื่อประสมดิจิทัล เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC: Index of Item-Objective Congruence) ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 แล้วปรับปรุงตามคำแนะนำผู้เชี่ยวชาญให้สมบูรณ์ นำชุดการสอนไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ครั้งแรกแบบ 1 : 1 จำนวน 3 คน ครั้งที่สองแบบ 1: 9 จำนวน 9 คน และแบบภาคสนาม จำนวน 20 คน ปรับปรุงแก้ไขทั้งเนื้อหา เวลาที่ใช้จัดกิจกรรม และแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนของหน่วยการเรียนรู้ทุกหน่วยเพื่อให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น 2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบรายข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งแบบทดสอบมีค่า IOC ระหว่าง 0.80 – 1.00 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คนแล้ว ได้ค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.47 - 0.78 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.25 - 0.85 และหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้วิธีของ Kuder-Richardson จากสูตร KR-20 (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมจำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ซึ่งมีค่า IOC ระหว่าง 0.80 – 1.00 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับได้เท่ากับ 0.88 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ครั้งนี้ดำเนินการวิเคราะห์สถิติที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้ 1. หาประสิทธิภาพของชุดการสอนโดยหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) 2.เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test for

dependent samples) 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้การวิเคราะห์ค่าที (One Samples t-test) 4.วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5. ผลการวิจัย

การศึกษา เรื่อง การพัฒนาชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาสื่อผสมดิจิทัลเพื่อการเรียนการสอน สำหรับนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพณิชยบัณฑิต ซึ่งมีผลการวิจัย ดังนี้

5.1 ผลการพัฒนาชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตารางที่ 1 แสดงค่าประสิทธิภาพชุดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือตามเกณฑ์ 80/80

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	เกณฑ์ 80/80
(E ₁)	26	60	1291	49.65	0.24	82.76	สูงกว่าเกณฑ์
(E ₂)	26	40	872	33.54	1.33	83.85	สูงกว่าเกณฑ์

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ มีผลรวมคะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน เท่ากับ 49.65 จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 82.76 มีคะแนน ผลรวมคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน เท่ากับ 33.54 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 83.85 นั่นคือชุดการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.76/83.85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

5.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	26	40	25.12	3.42	11.408**	0.00
หลังเรียน	26	40	33.54	1.33		

**p ≤ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาสื่อผสมดิจิทัลเพื่อการเรียนการสอน ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80

คะแนน	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	t	p-value
คะแนนตามเกณฑ์	32.00	-	80	5.882**	0.000
คะแนนหลังเรียน	33.54	1.33	83.85		

**p < .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาสื่อผสมดิจิทัลเพื่อการเรียนการสอน ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน หลังที่เรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 33.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.33 คิดเป็นร้อยละ 83.85 แสดงว่า คะแนนหลังเรียน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.4 นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก

6. อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัย เรื่องการพัฒนาชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาสื่อผสมดิจิทัลเพื่อการเรียนการสอน สำหรับนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพิจญ์บัณฑิต ซึ่งผลการวิจัยสามารถอภิปรายได้ดังนี้

6.1 นักศึกษาที่เรียนด้วยชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือวิชาสื่อผสมดิจิทัลเพื่อการเรียนการสอน มีผลรวมคะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน เท่ากับ 49.65 จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 82.76 มีคะแนน ผลรวมคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน เท่ากับ 33.54 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 83.85 นั่นคือชุดการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.76/83.85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากมีกิจกรรมการเรียนรู้ตามความเหมาะสมกับเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และตัวชี้วัด มีการใช้สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ ผ่านการทดลองใช้ แก้ไขปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง โดยระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ซึ่งมีเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะ เอกสารแนะนำแนวทาง ใบงาน และ

แบบทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อผู้เรียนได้ทำการศึกษาและทำกิจกรรมเนื้อหาหาย่อยๆในบทเรียน ทำให้นักเรียนได้มีความรู้สึกชื่นชอบและเข้าใจง่ายต่อการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาจริย์ เจริญวงศ์ (2560) ศึกษาการพัฒนาชุดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับจำนวนจริง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 87.17/82.99 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 กับงานวิจัยของ สินีเนตร นาโควงศ์ (2565) ศึกษา การพัฒนาชุดการสอนนาฏศิลป์ เรื่อง การประดิษฐ์ท่ารำ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแอร์โรว์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่าชุดการสอนที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.51/81.82 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 80/80

6.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาสื่อผสมดิจิทัลเพื่อการเรียนการสอน ของนักศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ที่มีความสามารถแตกต่างกัน ให้ร่วมมือ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน กระตุ้นให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการให้ความร่วมมือและช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม เพื่อให้สมาชิกทุกคนเข้าใจเนื้อหาและชุดการสอนเป็นระบบของการวางแผนการสอนที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของเนื้อหา นั้นๆ ช่วยให้ผู้สอนสามารถถ่ายทอดเนื้อหาสาระ และประสบการณ์ที่ซับซ้อนมีลักษณะเป็นนามธรรมสูง ซึ่งผู้สอนไม่สามารถสอนด้วยการบรรยายได้ดี ช่วยสร้างความสนใจของนักเรียนที่กำลังศึกษา เพราะชุดการสอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนของตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมอีกทั้งช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจแก่ผู้สอน เพราะแยกการสอนเป็นหมวดหมู่สามารถหยิบใช้ได้ทันที ทำให้กิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นอิสระจากอารมณ์ผู้สอน ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2538) สอดคล้องกับงานวิจัยของปาจริย์ เจริญวงศ์ (2560) ศึกษาการพัฒนาชุดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับจำนวนจริง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับจำนวนจริงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของธีรภัทร์ สุขสบาย (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดการสอนรายวิชาการสอนการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผลการวิจัย พบว่าผู้เรียน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับงานวิจัย สมฤทัย หาญนาค สมชาย พาชอบและเกียรติศักดิ์ ชารีโคตร (2566) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD เสริมด้วยแบบฝึกทักษะที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาบัญชีเบื้องต้น 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6.3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาสื่อผสมดิจิทัลเพื่อการเรียนการสอน ของนักศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน หลังที่เรียน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากจัดกิจกรรมมุ่งเน้นให้ผู้เรียน

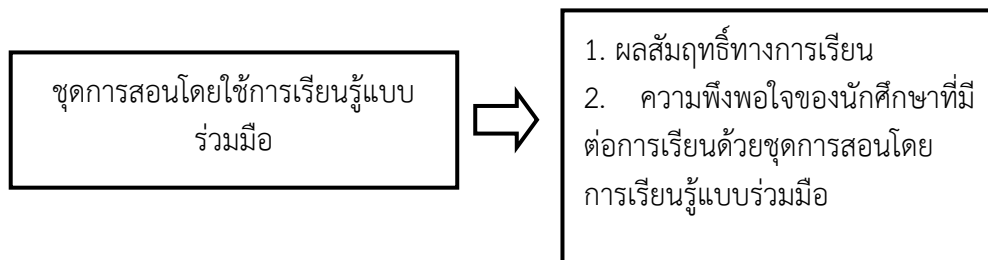
ได้มีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมของแต่ละชั้นตอนรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้ แบ่งหน้าที่กันทำกิจกรรมร่วมกันพร้อมแนะนำและอธิบายส่วนที่ต้องปรับปรุงแก้ไขของผู้เรียนในการทำกิจกรรมทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจมากยิ่งขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของพิมพ์ลดา สีนธนาวา คงรัฐ นวลแปง และ เวชฤทธิ์ อังกะนภัทรขจร (2559) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ร่วมกับกระบวนการแก้ปัญหาของโพลยาที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ร่วมกับกระบวนการแก้ปัญหาของโพลยา สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับงานวิจัยของประจักษ์ พัฒนพงษ์ศักดิ์ (2560) ศึกษาการพัฒนาชุดการสอนที่เน้นวิธีเรียนแบบร่วมมือเทคนิค (STAD) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลิมิตและอนุพันธ์ของฟังก์ชันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า 1.ประสิทธิภาพของชุดการสอนที่เน้นวิธีเรียนแบบร่วมมือเทคนิค (STAD) เพื่อพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลิมิตและอนุพันธ์ของฟังก์ชันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.10/81.33 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนที่เน้นวิธีเรียนแบบร่วมมือเทคนิค (STAD) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลิมิต และอนุพันธ์ของฟังก์ชันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนที่เน้นวิธีเรียนแบบร่วมมือเทคนิค (STAD) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลิมิต และอนุพันธ์ของฟังก์ชันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.4 นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และแบ่งหน้าที่กันทำกิจกรรมและมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง สมาชิกทุกคนในกลุ่มเกิดความภูมิใจในตนเอง มีปฏิสัมพันธ์กันเองภายในกลุ่ม และภายในชั้นเรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ทำให้กลุ่มประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของปาจริย์ เจริญวงศ์ (2560) ศึกษาการพัฒนาชุดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับจำนวนจริง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก กับงานวิจัยของปิยну ธรรมสุทธิ (2566) ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเศรษฐศาสตร์ กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรายวิชาเศรษฐศาสตร์ มีผลความพึงพอใจอยู่ ในระดับมากที่สุด

7. องค์ความรู้ใหม่

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น แบบที่มีกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One group pretest-posttest design) โดยการพัฒนาชุดการสอนโดยใช้

การเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยนำข้อมูลงานวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและส่งผลให้เกิดกระบวนการปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เรียนและ ทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดการพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง ได้รับผลการเรียนที่ดี มีความพึงพอใจเป็นอย่างมาก การพัฒนาชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยนำชุดการสอนมาใช้เป็นนวัตกรรมและแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตัว และส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

ภาพที่ 1 องค์ความรู้แนวคิดการพัฒนาชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
วิชาสื่อผสมดิจิทัลเพื่อการเรียนการสอน สำหรับนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพณิชยบัณฑิต

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีนโยบายส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมในการจัดการเรียนสอน โดยพัฒนาชุดการสอนจากนั้นจึงดำเนินการตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยครูควรสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน ซึ่งกระบวนการนี้ อาจเกิดขึ้นทั้งในชั้นเรียนและนอกห้องเรียนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นและเกิดกระบวนการปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เรียนและผู้สอน

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์ภายในระยะเวลาที่กำหนดผู้สอนควรเตรียมความพร้อมโดยการศึกษาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และศึกษาเนื้อหาแบบทดสอบตลอดจนการจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนแต่ละครั้งให้พร้อมและในการทำกิจกรรมควรแจ้งให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า

8.2.2 ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ควรส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนวิชาวิชาสื่อผสมดิจิทัลเพื่อการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

8.3.1 ควรศึกษาผลการพัฒนาชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ กับการพัฒนาชุดกิจกรรมต่างๆให้สอดคล้องต่อการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

8.3.2 ควรมีการเปรียบเทียบการสอนระหว่างการใช้ชุดการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับเทคนิควิธีการสอนรูปแบบอื่นๆ เช่น STAD Jigsaw TGT TAI เป็นต้น เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

9. เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พุทธศักราช 2545. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2553 (ฉบับที่ 3). กรุงเทพมหานคร : บริษัทสยาม สปอร์ตซินดิเคทจำกัด.
- คณะศึกษาศาสตร์. (2562). หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนหลักสูตรใหม่ พ.ศ.2562. นนทบุรี : วิทยาลัยพินิจบัณฑิต.
- งานทะเบียนและประมวลผล. (2565). รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2565. นนทบุรี : วิทยาลัยพินิจบัณฑิต.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2538). การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน เอกสารการสอนชุดวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา หน่วยที่ 1 – 5. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธีรภัทร์ สุขสบาย. (2561). การพัฒนาชุดการสอนรายวิชาการสอนการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. วารสารบัณฑิตวิทยาลัยพินิจวรรณคดี. 13(2). 15-21.
- ธีระเดช จิราธนทัต. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการตั้งใจเรียนของนักศึกษาโดยใช้ชุดการสอนที่เน้นวิธีการสอนแบบให้ฝึกปฏิบัติวิชาหลักการศึกษาและปรัชญาการศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์. 13(2). 161-172.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- ประจักษ์ พัฒนพงษ์ศักดิ์. (2560). การพัฒนาชุดการสอนที่เน้นวิธีเรียนแบบร่วมมือเทคนิค (STAD) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลิมิตและอนุพันธ์ของฟังก์ชันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 14(27). 133-140.
- ปาจริย์ เจริญวงศ์. (2560). การพัฒนาชุดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับจำนวนจริง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ปิยนุช ธรรมสุทธิ. (2566). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเศรษฐศาสตร์ กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. คณะครุศาสตร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

- พิมพ์ลดา สีนธนาวา คงรัฐ นวลแปง และเวชฤทธิ์ อังกะภักทรขจร. (2559). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ร่วมกับกระบวนการแก้ปัญหาของโพลยาที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร**. 18(4). 238-250.
- ไพศาล หวังพานิช. (2545). **การวัดและประเมินผลการเรียน**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). **การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มูลนิธิสยามกัมมาจล.
- สมฤทัย หาญนาตง, สมชาย พาชอบ และเกียรติศักดิ์ ชารีโคตร. (2566). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1. **วารสารการบริหารจัดการและนวัตกรรมท้องถิ่น**. 5(3). 22-35.
- สินเนตร นาโควงค์ (2565) **การพัฒนาชุดการสอนนาฏศิลป์ เรื่อง การประดิษฐ์ท่ารำ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2552). **19 วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ**. กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์.
- Arends, R.I.. (1994). **Learning to teach**. 3rd ed. Singapore : McGraw-Hill Books.

10. คำขอบคุณ

งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จสมบูรณ์ ได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณ สำนักวิจัยและบริการวิชาการ วิทยาลัยพินิจบัณฑิต ที่สนับสนุนทุนวิจัยในครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ ในการให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหางานวิจัยในฉบับนี้ จนงานวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี ขอขอบคุณคณาจารย์ และนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพินิจบัณฑิต ในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ คุณค่า และประโยชน์ของงานวิจัยนี้ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดา มารดาและครอบครัว ตลอดจนบูรพาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ความรู้อบรมสั่งสอนแก่ผู้วิจัยจนประสบความสำเร็จในชีวิตและหน้าที่การงาน